

ХАЙ ЖИВУТЬ 47-І РОКОВИНИ ВЕЛИКОГО ЖОВТНЯ!

ПРОЛЕТАРИ ВСІХ КРАЇН, ЄДНАЙТЕСЯ! РІК ВИДАННЯ XXX

За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 30 (802)

7 листопада 1964 р.

Ціна 2 коп.

ДОРОГІ ДРУЗИ!

В цей день, коли світ знову салютує нашій соціалістичній Батьківщині, ми вітаємо і поздоровляємо Вас з 47-ю річницею Великого Жовтня.

47-й Жовтень наш колектив святкує в рік славного сторіччя університету. За всі свої успіхи, розмах творчих дерзав, великі й малі наукові звершення наш університет вдячний Жовтню. Одеський університет, один з найстаріших в країні, своєю багаторічною історією і вкладом в розвиток вітчизняної науки вийшов в ряд крупних наукових і культурних центрів країни.

Идучи назустріч Великому Жовтню, колектив учених, викладачів, студентів в обстановці великої активності працює над виконанням своїх завдань по вихованню висококваліфікованих спеціалістів для народного господарства нашої країни. Успішно попрацювали студенти на сільгоспроботах. Серед перших наші цілинники-будівельники.

Дорогі друзі — вчені, викладачі й студенти, робітники й співробітники! В цей святковий день, сердечно поздравляючи вас зі славною 47-ю річницею Великого Жовтня, бажаємо вам нових успіхів в роботі, в навчанні, в житті. Нехай ваша натхненна праця і в подальшому прославить університет, нашу науку, нашу Батьківщину. Хай живе славний 47-й Жовтень!

Слава Комуністичній партії Радянського Союзу — невтомному борцеві за щастя народів, за мир!

РЕКТОРАТ, ПАРТКОМ, КОМІТЕТ ЛКСМУ, ПРОФКОМ.

УРОЧИСТИЙ ВЕЧІР

ОДЕСЬКИЙ театр опери та балету 5 листопада заповнили професори, викладачі, студенти й співробітники нашого університету. Вони прийшли сюди на урочистий вечір, присвячений роковинам Великого Жовтня.

З доповіддю «47-і роковини Великої Жовтневої соціалістичної революції» виступив доцент Д. Щербаків.

Вечір закінчився великим святковим концертом.

ПЕРШИМИ В ІСТОРІЇ

СЬОГОДНІ народи нашої країни все прогресивне людство відзначають славу дату всесвітньоісторичного значення — 47-у річницю Великої Жовтневої соціалістичної революції.

В перемозі Великого Жовтня народи світу вбачають початок нової сучасної історичної епохи — епохи зародження комуністичного суспільства: «Ми вправі пишатися і ми пишаємося тим, — говорив В. І. Ленін, — що нам припало щастя почати побудову радянської держави, почати цим нову епоху всесвітньої історії, епоху панування нового класу, який пригноблюється в усіх капіталістичних країнах і йде всюди до нового життя, до перемоги над буржуазією, до диктатури пролетаріату, до визволення людства від ярма капіталізму, від імперіалістських воєн».

Те, що Радянський Союз, народи нашої країни першими в історії прокладають шлях до комунізму для всього людства, висуває складні завдання і породжує чимало труднощів, зв'язаних з відкриттям невідомих шляхів суспільного розвитку. Цей факт є переконливим підтвердженням загальноновітньої авангардної ролі Комуністичної партії Радянського

Союзу в світовому комуністичному русі й народів нашої країни по шляху соціального перетворення суспільства.

Будуючи комунізм, наш народ прокладає невідомі шляхи для всього людства, перевіряє на власному досвіді правильність цих шляхів, виявляє труднощі, знаходить засоби їх подолання, відби-

рає кращі форми та методи комуністичного будівництва.

Серед умов, що впливають на процес створення нового суспільства в нашій країні, велике значення має багатонаціональний

склад Радянського Союзу. В СРСР понад 100 різних національностей і народностей, які об'єднані в єдиній загальносоюзній державі. Все це вимагає забезпечення єдності загальних інтересів і врахування національних особливостей і культурної своєрідності кожного народу. Ця діалектика розвитку послідовно забезпечує-

зв'язане також з рішенням такого специфічного економічного завдання, як догнати й перегнати найрозвинену й головну країну капіталізму — США по виробництву й споживанню промислової та сільськогосподарської продукції на душу населення. Коли в недалекому майбутньому СРСР виконає це завдання, інші країни соціалізму на шляху до комунізму будуть мати вже друге мірило високого рівня сучасного економічного розвитку. Таким критерієм буде економічний рівень СРСР.

У вирішенні завдань комуністичного будівництва велику роль покликана відіграти наша радянська наука. Ще зовсім недавно мало хто вірив у великі можливості нашої науки. Спеціалісти «по російській душі» твердили, що радянська наука відстає від науки Заходу на багато десятиріч. А які сьогодні факти? Наші вчені, ви-

передивши американських, першими здійснили термоядерну реакцію, в нашій країні вступила в дію перша в світі атомна електростанція. В 1957 р. Радянський Союз першим запустив у космос штучний супутник Землі. В 1961 році Ю. Гагарін першим підкорив космічний простір в ім'я нашої Батьківщини. І, нарешті, напередодні Великого Жовтня 1964 року радянські люди першими вивели на орбіту Землі з допомогою нової ракети новий космічний корабель з першим в історії людства космічним екіпажем з трьох чоловік.

Всі ці досягнення нашої партії, народів нашої країни — результат політики Комуністичної партії і Радянського уряду, спрямований на створення нового суспільства, світлого майбутнього всіх людей — комунізму, початок переходу до якого поклав Великий Жовтень.

СЛАВА ВЕЛИКОМУ ЖОВТНЮ, ЯКИЙ ВІДКРИВ НОВУ ЕРУ В ІСТОРІЇ ЛЮДСТВА — ЕРУ КРАХУ КАПІТАЛІЗМУ І УТВЕРДЖЕННЯ КОМУНІЗМУ!

СЛАВА ВЕЛИКОМУ РАДЯНСЬКОМУ НАРОДОВІ — ДОБЛЕСНОМУ БУДІВНИКОВІ КОМУНІЗМУ, МУЖНЬОМУ БОРЦЮ ЗА МИР І ЩАСТЯ ВСІХ ЛЮДЕЙ НА ЗЕМЛІ!

ХАЙ ЖИВЕ СТВОРЕНА ЛЕНІНИМ СЛАВНА КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ!

Будівництво комунізму в СРСР

Октябрь

Разве можно зарю С небосвода стереть? Так всегда Октябрю Пламенеть — не стареть.

Ежедневно — заря, Ежегодно — Октябрь, Все вокруг озаряя, Мир крылит, как и встарь.

Он Октябрьские дни Продолжает творить. Мы теперь не одни Стали жизнь октябрить.

Он бессмертен! Он — вечен! Необъятно вселенен! Вечен, всечеловечен И вселенен, как Ленин.

СЛАВА ВЕЛИКОМУ ЖОВТНЮ, ЯКИЙ ВІДКРИВ НОВУ ЕРУ В ІСТОРІЇ ЛЮДСТВА — ЕРУ КРАХУ КАПІТАЛІЗМУ І УТВЕРДЖЕННЯ КОМУНІЗМУ!

СЛАВА ВЕЛИКОМУ РАДЯНСЬКОМУ НАРОДОВІ — ДОБЛЕСНОМУ БУДІВНИКОВІ КОМУНІЗМУ, МУЖНЬОМУ БОРЦЮ ЗА МИР І ЩАСТЯ ВСІХ ЛЮДЕЙ НА ЗЕМЛІ!

ХАЙ ЖИВЕ СТВОРЕНА ЛЕНІНИМ СЛАВНА КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ!

Будівництво комунізму в СРСР

Октябрь

Разве можно зарю С небосвода стереть? Так всегда Октябрю Пламенеть — не стареть.

Ежедневно — заря, Ежегодно — Октябрь, Все вокруг озаряя, Мир крылит, как и встарь.

Он Октябрьские дни Продолжает творить. Мы теперь не одни Стали жизнь октябрить.

Он бессмертен! Он — вечен! Необъятно вселенен! Вечен, всечеловечен И вселенен, как Ленин.

СЛАВА ВЕЛИКОМУ ЖОВТНЮ, ЯКИЙ ВІДКРИВ НОВУ ЕРУ В ІСТОРІЇ ЛЮДСТВА — ЕРУ КРАХУ КАПІТАЛІЗМУ І УТВЕРДЖЕННЯ КОМУНІЗМУ!

СЛАВА ВЕЛИКОМУ РАДЯНСЬКОМУ НАРОДОВІ — ДОБЛЕСНОМУ БУДІВНИКОВІ КОМУНІЗМУ, МУЖНЬОМУ БОРЦЮ ЗА МИР І ЩАСТЯ ВСІХ ЛЮДЕЙ НА ЗЕМЛІ!

ХАЙ ЖИВЕ СТВОРЕНА ЛЕНІНИМ СЛАВНА КОМУНІСТИЧНА ПАРТІЯ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ!

Будівництво комунізму в СРСР

Октябрь

Разве можно зарю С небосвода стереть? Так всегда Октябрю Пламенеть — не стареть.

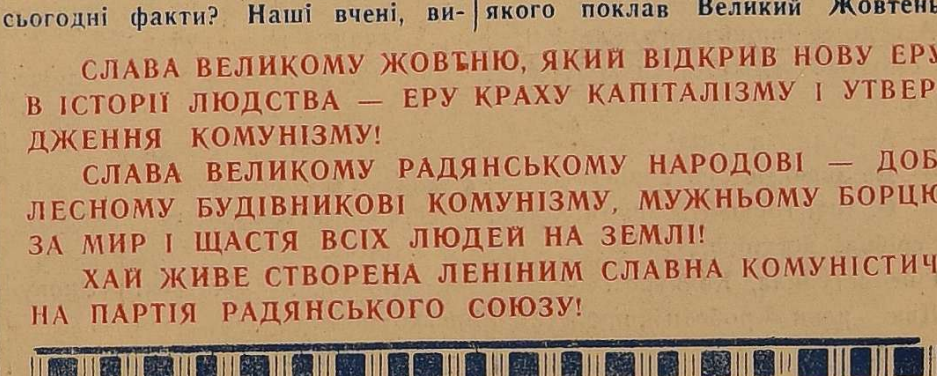
Ежедневно — заря, Ежегодно — Октябрь, Все вокруг озаряя, Мир крылит, как и встарь.

Он Октябрьские дни Продолжает творить. Мы теперь не одни Стали жизнь октябрить.

Он бессмертен! Он — вечен! Необъятно вселенен! Вечен, всечеловечен И вселенен, как Ленин.

ВЕЛИКОМУ СЛАВА!
ОКТЯБРЮ СЛАВА!

ПРАЦІВНИКИ НА УКИ І ВИЩИХ УЧБОВИХ ЗАКЛАДІВ! БОРІТЬСЯ ЗА ДАЛЬШИЙ РОЗКВІТ НА УКИ, ЗА ТЕХНІЧНИЙ ПРОГРЕС! ГОТУЙ- ТЕ СПЕЦІАЛІСТІВ, ГІДНИХ ЕПОХИ КОМУНІЗМУ!

СЛАВА ПЕРЕДОВІЙ РАДЯНСЬКІЙ НАУЦІ!

(ІЗ ЗАКЛИКІВ ЦК КПРС ДО 47-х РОКОВИН
ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ
РЕВОЛЮЦІЇ).

СЛОВО МОЛОДИХ ВЧЕНИХ

Напередодні святкування 47-ї річниці Великого Жовтня наш кореспондент зустрівся з декількома молодими вченими університету й звернувся до них з питанням: «З чим ви прийшли до 47-х роковин Великого Жовтня?». Ось їх відповіді:

МОЯ ТЕМА

— Тема моєї дисертації: «Боротьба більшовиків за завоювання солдатських мас Одеської військової округи в період підготовки й проведення Великої Жовтневої соціалістичної революції». Зараз збирання матеріалу завершено і я працюю над першим варіантом тексту дисертації. Сподіваюсь, що наступну річницю Великого Жовтня зустрічатиму вже з завершеною роботою.

Н. ЯКУПОВ (кафедра історії КНРС).

РОБОТА ЗАВЕРШЕНА

— Тема моєї дисертації «Термопружні напруги в двошаровому порожнистому циліндрі». Мені дуже приємно, що до 47-х роковин Великого Жовтня моя робота завершена.

В. ГАВДЗИНСЬКИЙ (кафедра диференціальних рівнянь).

ПРО КОМСОМОЛ

— Я працюю над кандидатською дисертацією «Одеський комсомол — вірний помічник комуністів в роки іноземної воєнної інтервенції і громадянської війни». Мені дуже приємно відзначити, що наші одеські комсомольці 60-х років з честю продовжують славні традиції комсомолії 20-х років.

В. СКРИЛЬОВА (кафедра історії КНРС).

СТОРІНКА ІСТОРІЇ

— Тема моєї дисертації присвячена вивченню питання про заселення південно-західної частини нашої області в кінці XVIII і на початку XIX століття... Крім того, працюю над історією університету й вивчаю історію інтернаціональних зв'язків трудящих Одеси. Думаю, що моя скромна робота допоможе висвітлити ще одну сторінку минулого нашого народу.

А. БАЧИНСЬКИЙ (кафедра історії Української РСР).

ПОДВІЙНЕ СВЯТО

Свято 47-х роковин Жовтня для мене подвійне—закінчена робота над кандидатською дисертацією.

Робота зараз знаходиться на рецензії в опонента і я сподіваюсь, що до наступного свята—сторіччя університету вона буде закінчена.

Г. П'ЯНКОВА (кафедра органічної хімії).

НАШІ ІНТЕРВ'Ю

З ДАЛЕКОГО МИНУЛОГО

— Моя робота зв'язана з вивченням торгових і економічних зв'язків між стародавніми містами південного заходу СРСР та їх сусідами на території сучасних Румунії і Болгарії.

Опублікував декілька статей. Приємно бачити, що дружба між народами, освітлена загровою Великого Жовтня, має глибоке коріння, що сягає в далеке минуле.

А. ЗАГИНАЙЛО (кафедра історії стародавнього світу і середніх віків).

ДО СТОРІЧЧЯ УНІВЕРСИТЕТУ

— Я працюю над дисертацією «Дослідження деяких особливостей штучних ядер конденсації». Праця наближається до кінця і буде закінчена до сторіччя університету.

С. КОНТУШ (фізінститут).

НАПЕРЕДОДНІ Великого Жовтня в Києві відбулось засідання Республіканського штабу студентських будівельних загонів України. Були підбиті підсумки робіт 1964 року на ціліні.

Зі звітом виступив командир загону України А. Волощенко. Він сказав, зокрема, що будівельники України виконали зобов'язання.

Одеські будівельні загони налічували в своєму складі 530 чоловік. За високі показники в труді й активну участь в громадській роботі загін університету нагороджено перехідним Червоним прапором студентського міського штабу.

Делегатами від університету на

засіданні штабу України були замполіт міського будівельного загону, секретар комітету комсомолу університету А. Низов, командир університетського загону В. Гриник, замполіт загону А. Грицай.

НА ЗНІМКАХ: наші студенти на ціліні.

РОЗПОВІДЬ ВЕТЕРАНА

ПО традиції, напередодні великих свят молодь зустрічається з представниками старшого покоління, учасниками й очевидцями великих історичних подій.

Пам'ятною була для студентів-істориків V курсу зустріч з Борисом Мойсейовичем Меламедом.

Лютнева революція 1917 року звільнила його з тюрми, куди він був заточений втретє. Його обирають членом Саратовської Ради й він у числі де-

легації учителів від Саратова їде на нараду вчителів до Петрограда, куди напередодні мав приїхати Ленін.

Ветеран із захопленням розповідає про цю незабутню зустріч з вождем, який з броньовика звернувся до народу із знаменними Квітневими тезами. Виступ Ілліча справив незабутнє враження на Бориса Мойсейовича й відіграв велику роль в подальшому формуванні його світогляду. З 1918 року він вступає в партію Леніна.

НАША ТАЯ

ЛУНАЛА прощальна музика... Було сумно розставатися зі школою. І в той же час якесь нове, незрозуміле почуття обгортало душу: можливо це було відчуття того, що ти вже дорослий...

— Тайко, Таєнько!...
— І чого ти сумуєш?!
— Знову не танцюєш?
— Дурненька, та це ж останній бал...

Раптом налетіли на задумливу Таю подружки, які аж світилися від радощів.

— А знаєш, я вирішила до педагогічного...

— А я до будівельного...

А я до медичного, але з мене сміються, кажуть: ти крові боїшся...

— А куди ти Таю?

— Не знаю, ще не вирішила.

— О, тобі горювати нічого, у тебе срібна, вступиш...

І не вступила. Конкурс...

Два роки роботи пролетіли швидко.

В ЦЕЙ день не грали оркестри, не підносили квітів, і навіть не виголосували традиційних вітальних фраз.

Пролунав дзвоник. Ввійшов викладач і розпочав лекцію. Але настрій був святковим. Думка про те, що вона в університеті, робила її щасливою, викликала інтерес до того, що говорив викладач.

— Що привело тебе на історичний факультет? — спитали її.

— Давне бажання, — відповіла Тая.

— Значить це не випадковий вибір, це мета твого життя?

— Мета? Мабуть, це не те слово... Занадто воно гучне...

Так, це не те слово. Це лише початок мети, початок великого й важкого шляху педагога.

О СІННЄ сонце було на рідкість теплим. Кукурудза хилилась під вітром...

— Дивіться, дивіться! Знову Васько попереду.

— Тривога!!!

— Полундра!!! Аврал!!!
— Хлопці! Наляжемо!!!

А Тая йшла вперед, спритно ламаючи кукурудзяні початки.

Тут, в труді, перевірялась не тільки дружба колективу, але й характер кожного. Цей екзамен, як і першу екзаменаційну сесію, Таїса Васько склала на «відмінно». А скоро її обрали членом

комсомольського бюро курсу й до- ручили шефський відділ.

Розпочалось життя, повне турбот про комсомольські діла.

Педпрактика у Таї розпочалась раніше, ніж у її колег. У військової частині було організовано гурток англійської мови, першим керівником якого була Тая Васько.

Потім з воїнами було проведено декілька спільних вечорів з кон-

цертами художньої самодіяльності, спортивні змагання, організовано багато екскурсій, проведено декілька диспутів.

І ОСЬ школа.

З роботою ріс досвід... П'ятнадцять парт, тридцять хлопчиків і дівчаток, тридцять пар допитливих різнокольорових очей.

А за столом вчителька Таєса, правда ще не повноправна, поки що практикантка, але відчувається, що в майбутньому — вимогливий і чуйний вихователь.

— Миша, а чому древнеруські скульптори не зображували рабів? — запитує вчителька.

— Тому, що вони були дуже худі, — відповідає винахідливий хлопчина, який напевно не заглядав у підручник...

Важку обрала професію Таїса, але ця професія найпотрібніша людям, тому що знання, одержані в школі, розквітають в труд металургів, в дерзання підкорювачів космосу, в творах музики й живопису.

Тая Васько (зліва перша) серед подруг.

ТРУДЯЩІ РАДЯНСЬКОГО СОЮЗУ! ВСІ СИЛИ НА ВИКОНАННЯ ПРОГРАМИ КПРС, РІШЕНЬ ХХІІ З'ЇЗДУ ПАРТІЇ!

ВПЕРЕД, ДО ПЕРЕМОГИ КОМУНІЗМУ!

(ІЗ ЗАКЛИКІВ ЦК КПРС ДО 47-Х РОКОВИН ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ)

ЖОВТЕНЬ! Що приніс він нам, молоді? Це легко можна зрозуміти, заглянувши ввечері в аудиторію університету. Нове покоління прийшло вчитись. Світ не знав такого руху молоді до навчання, такого жвавого потягу до знань.

Зі мною разом вчаться робітники заводу та вантажники порту, водії трамваїв та рулеві морських суден.

Олексій Албул вступив до університету, пройшовши чималий життєвий шлях. Закінчивши сільську середню школу, він не знав, куди піти вчитись. Так багато чудових професій!

Одна цікавіша іншої, а зупинитись на чомусь важко. І він залишається працювати в кол-

ЕСТАФЕТА БАТЬКІВ

госпі. Через рік Олексій йде служити в ряди Радянської Армії. А після армії працює вантажником в Одеському порту. Час, робота, друзі допомагають

йому обрати професію. Він вирішує стати вчителем. Багато читає, навчається і вступає на філологічний факультет університету. Тепер Олексій акуратно відвідує лекції, сумлінно готується до практичних занять.

А ось шлях Віри Сапожкової. Вона працює водієм трамваю. Віру поважають на роботі. Товариші обрали її комсоргом. І нехай багато років пройшло після закінчення школи, але вона одержала можливість здійснити свою колишню мрію — стати вчителем. За дев'ять років трудового життя Віра по-справжньому полюбила труд.

Так, у таких вчителів, як Віра Сапожкова та Олексій Албул буде чому навчитись підрастаючому поколінню.

Доля Елли Донченко склалась інакше. Ще в школі вона знайшла своє покликання. І зразу ж після школи Елла пішла працювати в середню школу викладачем. Діти люблять свою юну вчительку, вони бачать в ній свого друга.

Тисячі молодих людей працюють і вчаться. Вони прийняли естафету від своїх батьків, які відвоювали в жорстоких боях право на труд і освіту. І вони не підведуть їх. Нинішнє покоління — будівник комунізму достойно несе вручений йому прапор боротьби за прекрасне майбутнє.

Р. КУПЕРМАН,
студентка I курсу філологічного факультету.

РОВЕСНИЦЯ

Для Раїси Георгіївни Травкіної — коменданта учбового корпусу по вулиці Радянської Армії, 24, день 7 листопада — подвійне свято. Це свято вона відзначає і як день свого народження.

Дочка донецького шахтаря, свою трудову діяльність вона розпочала зразу ж після закінчення школи. А в 1943 р. — вступила в члени КПРС.

Багато пережила Раїса Георгіївна разом з ленинградцями під час блокади.

Давно працює Травкіна в університеті. Працьовитість, скромність — характерна риса її.

Побажаємо Раїсі Георгіївни доброго здоров'я, довгих років життя.

С. СЕРГІЙЧИК.

ВІД ЩИРОГО СЕРЦЯ

НАПЕРЕДОДНІ річниці Великого Жовтня група студентів II курсу біологічного факультету вступила до лав Комуністичної партії.

Ось Олександр Рілов — секретар комсомольської організації факультету, член профкому університету. Олександр прийшов з армії. Він зумів швидко ввійти в студентський колектив, завоювати авторитет і повагу.

Завдяки його зусиллям, комсомольська робота на факультеті покращилась. Саша багато уваги приділяв побуту студентів. Добре він відзначився і на сільськогосподарських роботах, де керував групою III курсу.

Велику й різнобічну громадську роботу Рілов поєднує з добрим навчанням.

Алла Заблоцька, член комсомольського бюро факультету й профкому університету, керує культурно-масовою роботою, багато часу й сил віддає факультет-

ській художній самодіяльності. В тому, що факультет минулого навчального року зайняв III місце на університетській олімпіаді і її заслуга.

Ігор Караман — «спортивна душа колективу» — так характеризують його керівники біологічного факультету. В університеті він вчиться тільки один рік, але вже неодноразово захищав його честь на різних спортивних змаганнях. Ігор добре вчиться, завжди й у всьому допомагає товаришам. Він — активний член студради гуртожитку № 4. Непогано попрацював і в колгоспі, за що відзначений правлінням колгоспу як кращий.

Молоді комуністи поповнили ряди партгрупи II курсу біологічного факультету. Поздоровляємо вас тт. Рілов, Заблоцька, Караман зі вступом до лав Комуністичної партії Радянського Союзу. Від щирого серця бажаємо вам великих успіхів у навчанні, громадській роботі.

З ПЕРШОГО ДНЯ

«Ось йде наш Федір Павлович», — говорять часто студенти IV курсу, зустрівши випадково його на вулиці.

І це так. Федора Павловича Смагленка ми полюбимо з перших днів знайомства з ним. А коли його призначили агітатором — це було великою радістю для нас.

Дуже зблизила нас робота в колгоспі. Після роботи, незважаючи на втому, ми часто збирались, щоб послухати його цікаві розповіді, поділитись з ним своїми думками та мріями. «Він, мабуть,

у вас дуже добрий. З ним ви такі відверті», — говорили часто колгоспники.

Незабаром ми закінчуємо навчання в університеті, але все те, що зробив для нас Федір Павлович, все те, що він нам радив, ніколи не забудемо і постараємось в житті бути такими ж людьми, добрими й справедливими.

Галина МОСКАЛЬОВА,
комсорг IV курсу філологічного факультету українського відділення.

В УНІВЕРСИТЕТСЬКІЙ КОЛОНІ

СЬОГОДНІ святкує вся країна 47-й Жовтень! Парки, площі, вулиці міст і сіл розквітнули від кумачу знамен, квітів, посмішок.

Для нашого університету свято подвійне. Адже ми живемо в ювілейному році!

Збір біля головного корпусу. Першокурсники й ветерани-професори, завтрашні випускники й аспіранти, молоді викладачі — всі урочі, збуджені, щасливі, всіх об'єднує одне. Привітання, дружні побажання, щирі слова...

Серед збуджених, усміхнених, щасливих — першокурсники. Про них перше слово. В святковій колоні три подруги, три Ліди — Донченко, Ляшенко, Дикова. В них багато спільного. Кожній вісімнадцять. Всі троє — медалісти. Люблять хімію. Вперше в Одесі. Донченко з Кременчука, Ляшенко з Кіровоградщини, Дикова з Лермонтовських місць, з-під П'ятигорська. Одна мета привела їх до університету.

Валя Гавенда хвилювалася, коли виходила з своїми піонерами на жовтневу демонстрацію в Тульчині. Напевно, й зараз не байдужа.

Вперше в університетській колоні серед географів десь і Валя Одинова, і Слава Ковальонук. Вони відзначились на сільгоспроботах.

Олександр Кафанову не вперше йти в святковій колоні вулицями Одеси. До університету він працював слюсарем на «Автогенмаш». В заводській колоні не раз крокував площею Жовтневої Революції. Сьогодні Олександр — студент, комсорг групи. Його товариш Валерій Ляшенко брав участь у військових парадах. Чіткі шеренги, колони. Всі солдати, як один,

карбують крок. А ввечері гримлять залпи святкового салюту. Сноп ракет розквітчують небо. В тому частка праці й Валерія, командира артилерійської гармати.

Вчорашні члени бригад комуністичної праці, робітники, трударі соціалістичних ланів, солдати, школярі — сьогодні студенти в університетській святковій колоні.

Першокурсники лише два місяці навчаються в університеті, а вже витримали один екзамен — трудовий. Добре працювали на полях Одещини фізики, географи, історики, філологи, студенти факультету іноземних мов.

Вже пройшли перші семінарські заняття на всіх факультетах. Результати відрадіні.

Перше свято в університеті, перша демонстрація. Це запам'ятовується назавжди.

В святкових колонах й ті, хто множив наші славні традиції далеко за межами Одеси. В соціалістичному змаганні цілительний загін зайняв друге місце в республіці після Київського університету. На цільні найбільше було істориків. І недарма троє з них нагороджені медалями «За освоєння цільни».

Прапори союзних республік, транспаранти, портрети керівників Партії та Уряду. Квіти, повітряні кулі. Радісні, усміхнені обличчя. Університетська колона пройде вулицями рідної Одеси, вийде на площу Жовтневої Революції.

З святом, дорогі друзі!

А. МИКИТЕНКО.

В минулому році я працював на будівництві в Одесі і свято Великого Жовтня зустрічав у колоні свого будівельного управління. Моя мрія — вступити до університету — здійснилась. Я дуже радий, що буду зустрічати свято в колоні демонстрантів нашого Одеського університету.

С. УСТИНОВИЧ.

ЦЕЙ рік для мене особливий. Разом зі своїми ровесниками я розпрощалась зі школою, вступила на філологічний факультет. З почуттям глибокого хвилювання вперше в житті я вийду на демонстрацію в колоні студентів, щоб разом зі всіма друзями висловити почуття гордості за свою велику Батьківщину й Комуністичну партію.

З. БУТЕНІНА.

Ось вони, першокурсники, які йдуть сьогодні в університетській колоні.

ХАЙ ЖИВЕ КОМУНІЗМ, ЯКИЙ УТВЕРДЖУЄ НА ЗЕМЛІ МИР, ПРАЦЮ, СВОБОДУ, РІВНІСТЬ, БРАТЕРСТВО

І ЩАСТЯ ВСІХ НАРОДІВ!

(ІЗ ЗАКЛИКІВ ЦК КПРС ДО 47-Х РОКОВИН ВЕЛИКОЇ ЖОВТНЕВОЇ СОЦІАЛІСТИЧНОЇ РЕВОЛЮЦІЇ).

В АТМОСФЕРІ РАДОЩІВ

Все велике наше свято згадується те, що бачили й пережили в древній столиці Болгарії 9 вересня — в день 20-річчя звільнення країни.

Нам, хто бачив це свято, ніколи його не забути. Воно принесло не тільки багато радості, веселощів — всього того, що зв'язано з усіма святами, але й примусило багато про що замислитись, відчувати й зрозуміти.

В день 9 вересня, змішавшись з святковим натовпом, ми зі всією ювнотою відчули всенародну згуртованість болгар, любов і довіру до Комуністичної партії і Народної Республіки. Інакше не міг би бути таким ширим, таким «натхненним» день 20-річчя звільнення. У всьому відчувалось, що восьмимільйонний народ Болгарії прийняв соціалістичну перебудову країни, зрозумів її велике значення. Про це яскравіше газетних статей, плакатів і транспарантів говорила атмосфера радощів, якою наповнена була столиця.

В день свого свята болгарські друзі не забули, що близько 100 років тому 20 тисяч російських селян, одягнених в солдатські шинелі, покляли голови на болгарській землі, борючись за її звільнення від турецького рабства. Гарною овацією зустрів натовп людей, які заповнили вулиці й площі Софії, тих учасників карнавалу, які зображували воїнів Радянської Армії, які прийшли на болгарську землю з великою місією звільнення її від фашистських окупантів.

Чудове було свято болгарського народу своїм високим і якимсь дуже чистим настроєм, воно було прекрасним і невимушеним.

Коли ввечері, в небі запалали феєрверки, а на Центральній площі стихійно виник традиційний болгарський хорівод. В ньому,

взявшись за руки, закружляли старий робітник, і сучасна, святково вбрана дівчина, і прикрашений орденами генерал, і школяр. Здавалось, що в цьому танці, що об'єднав людей різного віку, у вибухах сміху, в жартах, що лунали іноземною, але такою зрозумілою мовою, як у краплині води відбилися життєствердження, бадьорість, впевненість народу, який іде вперед до світлого завтра шляхом, прокладеним великим Жовтнем.

О. КОВАЛЬЧУК.

28 Жовтня. День Клятви індонезійської молоді. В цей день студентська молодь вузів міста — представники багатьох національностей і держав —

КЛЯТВА МОЛОДІ

зібрались в університеті, щоб поздоровити індонезійських друзів зі святом.

7 годин вечора. Святково вбраний актовий зал. На сцені лозунги: «День Клятви молоді Індонезії», «Хай живе молоді миру!», державні прапори СРСР та Індонезії.

Господарі вечора — індонезійські студенти в святкових національних костюмах. Вони з повагою зустрічають гостей, вітають їх, проводять в зал.

З доповіддю про День Клят-

ви молоді Індонезії виступив студент механіко-математичного факультету Існаїні.

— В 1928 році під впливом революційної боротьби індонезійського народу народилася Клятва, — говорить він. — Вона відбила тверду рішучість молоді багатонаціональної Індонезії в єдиному строю боротись за звільнення своєї країни від колоніалізму. «У нас одна країна — Індонезія! Один народ — індонезійський! Одна мова — індонезійська!» — заявила молодь.

Сьогодні індонезійський народ успішно будує нове життя. Доповідач говорить про постійну братерську, безкорисливу допомогу великого Радянського Союзу, про дружбу і єдність наших народів.

З вітанням від колективу університету виступив С. Петліцин.

— Народ Індонезії, як і всі прогресивні люди, — сказав він, — виступає борцем за мир. І наші держави завжди були й будуть разом в боротьбі за досягнення цієї великої мети.

Своїх індонезійських друзів гаряче вітали представники землячів Болгарії, Угорщини, В'єтнаму, НДР, Куби, ОАР та Чехословаччини.

Від імені молоді університету виступив В. Зубець. Він вручає індонезійським студентам подарунок — портрет В. І. Леніна.

Вечір, що закінчився великим концертом, в якому взяли участь радянські та іноземні студенти, вилився у велику і яскраву демонстрацію дружби народів.

НА ЗНІМКУ: виступає студент механіко-математичного факультету ІСНАІНІ.

ЖОВТНЕВА ЗОРЯ

НАРОДИ світу з захопленням і здивуванням зустріли зорю Жовтня 1917 року, яка сповістила про народження нового суспільства. З того часу пройшло 47 років, і ця зоря розгорілась на величезних просторах, сповіщаючи прискорення знищення експлуатації, гноблення та війни для всього людства.

Зрозуміло, по-різному зустрічають змужніння і могутність світової соціалістичної системи її друзі і її вороги. Для Голдуотера немає життя на землі, поки ця система не буде знищена в полум'ї атомної війни. Західнонімецькі милитаристи в якій вже раз погрожують «дійти до Уралу» й від палючої ненависті стають патологічно сліпими, не бачать всю безнадійність своїх фантастичних планів.

Політики, обмежені рамками буржуазного світогляду, бачать врятування в «інтегрованій» Європі, яка нібито здібна не тільки захистити людство від загрожуючого їй комунізму, але й «трансформувати» сучасне суспільство в дусі ідей державно-монополістичного капіталізму.

Неоколонізатори все ще намагаються і старими «випробуваними» засобами, й «новими» рафінованими методами повернути собі «добрі старі часи», коли вони спокійно сиділи на спині сотень мільйонів експлуатованих «чорного» й «жовтого» континентів.

Дипломати, тренуючись в словесній казуїстиці, напружують зусилля, щоб не допустити вирішення проблем, поставлених соціалізмом, що відбивають корінні потреби народів всіх країн.

Керівні дії буржуазних держав, які погрузили в своєму реак-

ційному туподумстві, переможній ході комунізму та ідей марксизму-ленінізму протиставляють фашизм у всіх його різновидностях, розбещення населення середньовіковими та іншими забобонами, намагаючись, за висловом американського соціолога Еріка Фромма, зробити людину «полоненою тих самих економічних і політичних умов, що були ним створені».

Але це лише виразне свідчення повного політичного розкладу і морального маразму буржуазного суспільства, яке мобілізує для боротьби з комунізмом засоби й ідеї, що давно викинуто в ящик з сміттям історії, а також містику та порнографію, криміналістику та гангстеризм, — все, що відбиває не тільки духовне, але й фізичне виродження пануючого класу капіталістичних країн.

Ненависть до Радянського Союзу, як головний стрижень всієї сукупності реакційно-агресивних акцій правлячих кіл імперіалістичних держав, наочно підтверджує правильність положення про те, що антикомунізм є великою дурістю і великим злочином ХХ століття. Великою дурістю тому, що потреби розвитку всього людства, що назріли, не можуть примиритися з подальшим існуванням капіталізму, що мучить народи і приречує їх на всі муки і страждання.

І це накладає особливу відповідальність на робітничий клас, що йде попереду прогресу суспільства. Саме пролетарі капіталістичних країн мусять об'єднати в єдиний фронт всі сили. Великі завдання національно-визвольного руху. Він досяг небачених успіхів. Домоглася політичної незалежності більшість народів нашої пла-

нети. Але це лише перший, хоча й дуже важливий рубіж.

Народи Азії, Африки й Латинської Америки потребують економічної незалежності, ліквідації відсталості, подальшого розвитку національної демократії, повного усунення загрози неокіталізму. Дві сили — робітничий клас капіталістичних країн і національно-визвольний рух — одержують все різносторонню допомогу й підтримку країн соціалізму, як все рішучіше впливають на хід світового розвитку.

47-у річницю Жовтня соціалістичний табір зустрічає новими досягненнями на землі й у космосі. Розширюються кордони переможної ходи ідей марксизму-ленінізму. Принципи мирного співіснування двох систем завойовують все більше визнання і не можуть ігноруватися правлячими колами капіталістичних країн. Загальне розбродження під суворим міжнародним контролем стало насущним питанням життя всіх народів. Все напівлегливіше міжнародна громадськість вимагає здійснення висунутого ХХ з'їздом КПРС лозунга: виключити війну з життя сучасного суспільства.

В 47-х роковинах Жовтня бачать символ правоти і непереможності ідей, під гаслами яких за майбутнє всього людства боролась герої соціалістичної революції в Росії, воїни Великої Вітчизняної війни СРСР і покорителі космосу.

Разом з народами великого Радянського Союзу трудящі всієї землі переповнені мужністю й рішучістю йти далі до світлого майбутнього — комунізму, який несе людству Мир, Щастя, Труд, Свободу, Рівність і Братство.

К. ПЕТРЯЄВ.

СВЯТКОВІ УСМІШКИ

А. В. НЕДЗВІДСЬКОМУ

А. В. Недзвідський, завідувачий кафедрою української літератури захистив у Ленінграді докторську дисертацію на тему: «Марко Вовчок і її літературне оточення».

С победой на брегах Невы!
Сыграть Вам надо туш бы:
Вплели цветочек яркий вы
В венок извечной дружбы.

Н. І. БУКАТЕВИЧУ

Громадськість ОДУ відзначила 80-річчя професора Н. І. Букатевича, завідувача кафедри російської мови. Ювіляр сповнений бадьорості і молодечої енергії.

Примите праздничный привет!
Вы доказали строго,
Что нынче 80 лет —
Ей-ей, не так уж много!

В. П. ЦЕСЕВИЧУ

Професор В. П. Цесевич, завідувач кафедрою астрономії, директор астрономічної обсерваторії ОДУ повернувся з піврічної наукової командировки до Гарвардської обсерваторії (США).

Ой, что ты, Гарвард, нос повесил?
— Беда со зреньем, господа,
Я ослеплен: звезду Одессы
Без телескопа наблюдал.

НАС ПОЗДОРОВЛЯЮТЬ

НА адресу університету надходять і надходять листи та телеграми. В них поздоровлення з 47-ми роковинами Великої Жовтневої соціалістичної революції.

Нас поздоровили: колектив Одеського технологічного інституту харчової і холодильної промисловості, Одеського політехнічного, сільськогосподарського інститутів, селекційного інституту імені Т. Д. Лисенка та інститут зв'язку.

Надіслали свої поздоровлення Кабардино-Балкарський, Мордовський, Далекосхідний, Чернівецький, Львівський, Київський, Петрозаводський, Якутський державні університети.

Надійшли поздоровлення з багатьох інших вузів, установ та організацій країни.

Редактор Є. ГОГУНСЬКИЙ.

КОРОТКО

ВІДБУЛОСЯ чергове заняття Клубу етики та естетики. Тема бесіди: художній кінофільм «Гамлет». В обговоренні взяло участь близько тридцяти студентів. Заняття провела доцент кафедри зарубіжної літератури Б. Я. Барська.

НЕДАВНО в гостях у студентів четвертого гуртожитку побував письменник Ю. І. Усиченко. Він розповів про життя одеських митців, про свою роботу й творчі плани, відповів на численні запитання шанувальників поезії та літератури.

З УСПІХОМ пройшов перший музикальний вечір, присвячений Міланському «ЛА СКАЛА».

По численних заявах слухачів складено програми ще декількох вечорів. Найближчий відбудеться після свят у Великому актовому залі.